

[Baunsgaard.]

en fremtrædende stilling i folketinget, og det gør han, formoder jeg, fordi alle ved, at han altid tager saglige hensyn, at det altid ligger det ærede medlem fjernt at lade det saglige vige for partitaktik. Jeg formoder, at det stadig er sådan, at det ærede medlem nyder anseelse på grund af dette synspunkt, at partitaktikken aldrig bør træde foran de saglige hensyn, men i så fald må der være nogen i det konservative parti, der spiller med det ærede medlem. Jeg synes, det var rart at få at vide, når nu det er så alvorligt ment, hvem det er, der spiller med det ærede medlem. Vi er enige, hvis de saglige hensyn kan træde foran de partitaktiske, men i dag at sige fra talerstolen, at det radikale venstre tidligere har været lydhør over for det ærede medlems synspunkter, forekommer mig ubegribeligt, eftersom det ærede medlem og hans parti sammen med venstre de gange, hvor det radikale venstre tidligere under andre forhold har fremført forslaget, altid er gået imod det.

Nu foreligger en ny situation, hvor parterne selv er kommet langt, og så vil man ikke lade parterne prøve selv at tilendebringe forhandlingerne. Jeg må tilstå, at jeg hverken ser fornuften eller logikken i denne stilling. Jeg indrømmer, at for mig er interessen for dagspressens forhold ikke begrænset til denne overenskomstsituation, men den gælder lige så fuldt fremtidige forhandlinger. Derfor anser jeg det stadig for værdifuldt, om kommissionen tog denne opgave op igen, og jeg håber, det vil ske.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale at stemme imod mindretallets ændringsforslag, medens jeg anbefaler, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1. Jeg skal samtidig anbefale at stemme imod de af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Helge Madsen: Det afgørende ord i lovforslaget har for mig været, at det betegnes som lov om mægling. Der er tale om et forsøg på mægling, og derfor har vi tilsluttet os forslaget.

Ud fra denne betragtning vil jeg anbefale at stemme imod venstres og de konservatives ændringsforslag. Jeg tror ikke, at en vedtagelse af disse ville bidrage til at skabe bedre

muligheder for mægling. Med samme motivering vil jeg anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag. Vi må huske, at som lovforslaget foreligger, bygger det på resultatet af arbejdet i kommissionen, et resultat, som begge parter i lønforhandlingerne er enedes om, og hvis man foretager ændringer i det resultat, de er kommet til, gør man mæglingsudsigterne ringere.

Vi anbefaler at stemme for lovforslaget og for ændringsforslag nr. 1.

Arbejds- og boligministeren (Bundvad): Først vil jeg gerne takke udvalget for dets arbejde og også takke flertallet for dets tilslutning til lovforslaget.

I den foreslåede nye bestemmelse i lovens § 4, stk. 5, om en ekstraordinær udsættelse i to uger af konflikter inden for særlig samfundsvigtige områder var anvendt det udtryk, at „de tre forligsmænd i forening“ kan kræve en sådan udsættelse. Under udvalgets forhandlinger spurgte man, om det skulle forstås således, at beslutningen om udsættelse forudsatte enighed mellem de tre forligsmænd. Som det fremgår af betænkningen, har jeg oplyst i udvalget, at en sådan fortolkning ikke var tilsigtet. Jeg har samtidig erkendt, at udtrykket kan misforstås, og har foreslået det erstattet med ordet „forligsmændene“, et forslag, der som nævnt er tiltrådt af udvalgets flertal.

I dette ændrede udtryk ligger, at de tre forligsmænd træffer beslutning om udsættelse som et kollegium efter en indgående indbyrdes drøftelse af situationen, en drøftelse, hvorunder der som inden for ethvert kollegium kan indtages særstandpunkter. I det ændrede udtryk ligger imidlertid også, at når de tre forligsmænd har sluttet deres drøftelse med en beslutning om ekstraordinær udsættelse af en arbejdskonflikt, vil der ikke udadtil blive givet udtryk for eventuelle særstandpunkter under de forudgående drøftelser.

I de allerfleste tilfælde vil det sikkert lykkes de tre forligsmænd at forhandle sig til enighed om den ansvarsfulde beslutning, der her er tale om, men selv om dette undtagelsesvis ikke skulle ske, vil beslutningen være gyldig efter loven og fremtræde i samme form og med samme vægt som ellers. Dette vil efter mit skøn både for